

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 14

Îmbărbătarea ucenicilor

12 *Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu ; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl ;*

13 *și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.*

14 *Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.*

Păzirea poruncilor

15 *Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.*

16 *Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac ; 17 și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște ; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.*

18 *Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.*

19 *Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea ; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.*

20 *În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.*

21 *Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește ; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui. ”*

22 *Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis : „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă, și nu lumii ? ”*

23 *Drept răspuns, Isus i-a zis : „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi.*

Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.

24 *Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele.*

Și Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.

25 *V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi.*

26 *Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.*

27 *Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea.*

Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se însăimânte.

28 *Ați auzit că v-am spus : „Mă duc, și Mă voi întoarce la voi. ”*

Dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis : „Mă duc la Tatăl” ; căci Tatăl este mai mare decât Mine.

29 *Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți.*

30 *Nu voi mai vorbi mult cu voi ; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine ;*

31 *dar vine, pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl.*

Sculați-vă, haidem să plecăm de aici ! ... [Va continua]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
<i>Live pe : www.cezareea.ro</i>	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Editorial. Intrarea Domnului Isus în Ierusalim. Lecțiile lui : Nu am !

„Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, **Isus a trimis** pe doi din ucenicii Săi și le-a zis :

„Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată : dezlegați-l și aduceți-Mi-l. Dacă vă va întreba cineva : „Pentru ce-l dezlegați ? ”, să-i spuneți așa :

„Pentru că Domnul are trebuință de el.” Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit așa cum le spusese Isus. Pe când dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au zis : „Pentru ce dezlegați măgărușul ? ” Ei au răspuns : „Domnul are trebuință de el.” Și au adus măgărușul la Isus.

Apoi și-au aruncat hainele pe el și au așezat pe Isus, călare deasupra. Pe când mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum.

Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre coborâșul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. Ei ziceau :

„Bindecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului ! Pace în cer și slavă în locurile preînalte ! ” Unii farisei din norod au zis lui Isus :

„Învățătorule, ceartă-ți ucenicii ! ” Și El a răspuns : „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.” (Luca 19 : 29 – 40) ... Cu alte cuvinte, era nevoie de strigăte de bucurie !

Domnul Isus împreună cu ucenicii se apropiau de Ierusalim, dar aveau o problemă. În Vechiul Testament scria că Împăratul va intra în Ierusalim călare pe un măgăruș, iar ei nu aveau niciunul.

În Matei 21 : 4 – 5 evanghelistul explică de ce era nevoie de împrumutarea unui măgăruș : „ ... ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul care zice : „Spuneți fiicei Sionului :

„Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe”.

Ce învăț de la Isus atunci când *nu am* ?

Învăț să apreciez ceea ce deja am ! (v. 29 - 30)

A) Prietenii și valoarea prieteniei ... faptul că ai la cine să apelezi, când apare o nevoie !

Este clar că proprietarii măgărușului ÎL cunoșteau pe Domnul, de aceea au și fost de acord să facă împrumutul. Trebuie făcută însă diferența dintre necesitate / nevoie și poftă, (adică dintre ce am cu adevărat nevoie și *pofta altor lucruri*) ! Iacov întreba :

„De unde vin luptele și certurile între voi ? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre ? Voi poftiți, și **nu aveți** ; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați ; vă certați și vă luptați, și **nu aveți**, pentru că nu cereți. Sau cereți, și **nu căpătați**, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre”. (Iacov 4 : 1 – 3)

B) Valoarea puținului. Puținul are valoarea lui și este total diferit de *nimic*. Ucenicii au cerut doar un măgăruș. În II Împărați 4 : 2 avem întâmplarea cu *Înmulțirea untdelemnului*. Văduvei care avea o mare problemă : „*Elisei i-a zis : „Ce pot să fac pentru tine ? Spune-mi ce ai acasă ?” Ea a răspuns :*

„*Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn.*” S-a dovedit că era mai mult decât suficient ! Și ucenicii înainte de prima *Înmulțirea a pâinilor*, ÎI spun Domnului Isus :

„*Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești ; dar ce sunt acestea la atâția ?*” (Ioan 6 : 9) Aceeași întâmplare este descrisă și de Luca, (9 : 13 - 17) :

„*Isus le-a zis : „Dați-le voi să mănânce !” Dar ei au răspuns :*

„*N-avem decât cinci pâini și doi pești ; afară numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.*” **Și erau aproape cinci mii de bărbați.** Isus a zis ucenicilor Săi : „*Puneți-i să șadă jos în cete de câte cincizeci.*”

Așa au și făcut : i-au pus pe toți să șadă jos. Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer și le-a binecuvântat. Apoi le-a frânt și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului. Au mâncat toți și s-au săturat ; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu frimiturile rămase”.

Omul se uită întâi la resursele lui, apoi la cât de mare este nevoia, dar se pare că și atunci (la fel ca și acum, de multe ori) ... pe Isus nu l-au observat ! Din text rezultă clar că au făcut o numărătoare ca să știe câți bărbați erau acolo!

C) Importanța relațiilor bune, care vin dintr-o trăire curată. Acestea lasă o *ușă deschisă* față de ceilalți. În viață pot să-l văd pe orice om ca fiind ori un *spin* ori un *pom altoit* ... (depinde de ochiul meu și de comportarea lui) :

- „*Ca un măr între copacii pădurii așa este preaiubitul meu între tineri. Cu așa drag stau la umbra lui, și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele*”. (Cântarea Cântărilor 2 : 3). ... opusul este *spinul* care te îndepărtează prin ceea ce este !
- „*Tu, fiu al omului, să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de cuvintele lor ; și măcar că ei sunt niște mărăcini și spini lângă tine, și măcar că locuiești împreună cu niște scorpioni, totuși nu te teme de cuvintele lor și nu te înspăimânta de fețele lor, căci sunt o casă de îndărătnici*”. (Ezechiel 2 : 6)

În situații de genul *Nu am*, învăț care este importanța relațiilor personale, (a numelui bun, a prieteniei), care vin printr-un caracter frumos ! În Romani 12 : 18 este scris : „*Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii*”.

Versetul de aur al Bibliiei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

268. Purtarea în Biserică

Când odată împăratul Carol V, se afla în palatul său la rugăciune, veni rău niște soli ai regelui Franței să-i împărtășească lucruri importante.

Solii erau grabnici și cerură să fie primiți urgent în audiență dar împăratul le răspunse :

„Să facă bine solii Franței și să aștepte, căci acum am un lucru cu mult mai mare de făcut.

Eu însumi sunt acum în audiență la împăratul împăraților”.

Solii Franței trebuiră să aștepte, până când împăratul și-a terminat rugăciunea !

Ce faci tu creștine când ești în Biserică ? Te gândești la lucruri lumești, te plângi că slujba ține prea mult, sau arăți că ești în audiență la împăratul împăraților ?

În viață, (zi de zi), avem de făcut lucruri importante și lucruri urgente.

Ordinea priorităților, noi o stabilim. Întrebarea este : *Pe ce loc este timpul dedicat Lui Dumnezeu ?*

Acel timp în care citesc din Sfânta Scriptură și ÎL rog pe Dumnezeu !? Timpul dedicat de fapt sufletului meu, liniștirii interioare.

Timpul în care Dumnezeu îmi reîmprospătează resursele interioare !

Când este și **cât** este ?

Dicționar de cuvinte,

expresii, citate celebre

• **Dați-mi un punct de sprijin și pun pământul în mișcare** - cuvinte vestite ale lui Arhimede. Printre numeroasele invenții ale acestui ilustru fizician al antichității, se numără și cele mai mari sisteme de pârghii și scripeți din acea vreme, pentru ridicarea unor greutăți uriașe. Ceea ce l-a făcut să spună că, dacă ar găsi un punct de rezem în spațiu, ar putea urni și pământul din loc.

Arhimede nu l-a descoperit. În schimb cuvintele lui au pus în mișcare un aforism de renume universal, care atestă că omul, având la îndemână mijloacele necesare, poate înfăptui chiar cele mai fantastice planuri.

Din cartea *Boli evitabile*

Capitolul 8. Superlativele în familie

„*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate ; dragostea nu pizmuește ; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău ...Acoperă totul, crede totul, nădăduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată*”. (1 Corinteni 13 : 4 - 5, 7 - 8).

Dragostea este o necesitate de bază nu numai pentru a obține superlative în viața conjugală ci și pentru a trăi.

Dr. Smiley Blanton în recenta sa carte „Iubire sau moarte” scrie : “Peste 40 de ani, în biroul meu, am ascultat oameni de toate vârstele și clasele sociale, povestindu-mi despre speranțele și temerile lor ... Când mă gândesc la anii ce au trecut îmi este clară nevoia universală de iubire ... Ei nu pot să supraviețuiască fără iubire ; ei trebuie sau să o posede sau să piară”.

(New-York, Simon and Schuster, Inc. 1956, pp. 3-15)

(Va continua)

Proverbe armenesti despre fericire

• Fericirea este un cuvânt cu tot atâtea înțelesuri câți oameni sunt pe globul pământesc. Harutiun Alpiar • Pentru a căuta fericirea în viață, trebuie nu să sapi, ci să umpli. • Viața omului are o linie de hotar strictă, în cuprinsul căreia e limitată, vai !, și năzuința spre fericire. Melkon Kepapcian • În copilărie și până pe la douăzeci de ani, omul trăiește fericit, fără s-o știe ; după aceea, vine o vreme în care crede că ar putea fi fericit, și atunci începe să fie nefericit. Grigor Otian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”